

Язичницькі вірування як можливий спосіб об'єднання державної релігії в Україні

В наш час не можна не звернути увагу на проблему релігії та вірувань в Україні, тому що останні були однією з перших засад розвитку культури нашого народу. Відомо, що етнічне вірування автохтонного населення України старша від християнства приблизно на 7 тисяч років. І ще задовго до прийняття нової запозиченої релігії наші предки мали свій досить багатий народно-культурний світ. Були свої свята, звичаї, обряди, народні пісні, які частково збереглися і до теперішнього дня.

Проте, проблема вибору віри була актуальною ще з часів Володимира Великого і залишається нею по сьогоднішній день. Князь охрестив Русь, щоб відповідати тогочасним канонам сучасності, але це було здійснено занадто великою ціною. В першу чергу, через конфлікти релігійного характеру українська земля ніколи не мала цілковитої єдності серед народу, чого не сказати про дохристиянські(язичницькі) часи. Навіть у славетні часи історії наші предки-козаки поділялись на православних язичників і православних християн. Також ми знаємо про всім вже набридлі ворожі відносини між різними християнськими церковними конфесіями, зокрема найгучніший – між київським і московським православним патріархатом.

Щоб зрозуміти у чому суть проблеми більш глибоко і як її вирішити можна взяти приклад з деяких країн сьогодення. Як свідчить статистика останніх років, найбільша кількість найщасливіших людей проживає в країнах Скандинавії (Данії, Швеції, Норвегії). Однією з причин є збереження і шанування язичницьких вірувань. Яскравим прикладом є історія Скандинавії, де давня язичницька традиція. Вона дозволяє об'єднатися народу навколо могутньої багатої історії, незважаючи на офіційну релігію – лютеранство. Також прикладом для нашої держави може служити Китай, в якому провідна релігія конфуціанство базується на язичницьких

канонах (культі неба, предків та загалом природних явищах). Саме цей симбіоз дозволяє говорити про єдність, культуру і високі моральні цінності китайців.

Тож, на нашу думку, повернення України до рідного вірування допомогло б щонайменше зменшити градус протистояння різних релігійних течій, а в ідеалі вирішити проблему єдності народу, сприяти розвитку культури, духу і самосвідомості кожного громадянина.